

Rep. Nr. 34 /11

*

AR. NA-039-09

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 13.10.2011

*

**VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP**

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Eiser, voor wie zijn verschenen, dr. B..., geneesheer-inspecteur, en dhr. C..., attaché, ambtenaren bij eiser.

Tegen Dokter **A...**, neuropsychiater, wonend te XXXX

Verweerder, vertegenwoordigd door zijn raadsman, mr. D... loco mr. E..., advocaten te XXXX

*
* * *

Op de openbare terechtzitting van 20 september 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV;

*
* * *

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier neergelegd door eiser;
- het verzoekschrift van eiser, neergelegd op 15 september 2009, ter kennis gebracht aan verweerder bij aangetekend schrijven van 15 september 2009;
- de verklaring van verschijning namens verweerder van 25 september 2009;
- de conclusies van verweerder van 11 december 2009;
- de conclusies van eiser van 9 februari 2010;
- de oproepingsbrieven van 25 augustus 2011;

Gehoord op de openbare terechtzitting van 20 september 2011:

- dokter B..., in de uiteenzetting van het technische luik van de middelen namens eiser;
- de heer C... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen namens eiser;
- meester D... in de uiteenzetting van de middelen namens verweerder;

De debatten werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

2 VOORWERP VAN HET GESCHIL

Eiser heeft in 2007 een onderzoek ingesteld naar het overbodig uitvoeren en aanrekenen van prestaties door verweerder aan de verplichte ziekteverzekering.

De volgende inbreuk werd vastgesteld:

Verweerder heeft in het XXXX overbodige verstrekkingen aangerekend ten laste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen. Deze overbodige verstrekkingen hebben betrekking op prestaties van art. 20f van de Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen (NGV) waarvan de doorgegeven prestatiedatum gelegen is tussen 6 februari 2006 en 28 februari 2007.

Dit is een inbreuk op art. 73, §§1 en 4 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (ZIV-wet) en op artikel 20 f) van de Nomenclatuur voor geneeskundige verstrekkingen (NGV) (De verstrekkingen die tot het specialisme neuropsychiatrie behoren).

3 STANDPUNT VAN PARTIJEN

3.1 Standpunt van eiser

De vordering van eiser strekt ertoe de inbreuk bewezen te horen verklaren.

Met betrekking tot de in het verzoekschrift gevorderde administratieve geldboete van 5.000 EUR, stelt eiser dat deze verjaard is. Het proces-verbaal van vaststelling van 21 april 2008 is thans meer dan drie jaar oud. Bijgevolg kan geen administratieve geldboete meer worden opgelegd.

3.2 Standpunt van de verweerder

Met betrekking tot de gevorderde administratieve geldboete, sluit

verweerder zich aan bij het standpunt van eiser inzake de verjaring.

Voorts stelt verweerder in ondergeschikte orde:

- dat hij zijn nationale rankings niet kende en bijgevolg geen vergelijkingsbasis had om zijn voorschrijfgedrag te evalueren;
- dat hij zijn voorschrijfgedrag onmiddellijk heeft aangepast nadat eiser hem zijn nationale rankings getoond heeft; nadien werden hem geen opmerkingen meer gemaakt;
- dat verweerder hem ook onder monitoring had kunnen plaatsen alvorens hem een administratieve geldboete op te leggen;
- dat hij alle medewerking verleend heeft aan het onderzoek.

Verweerder vraagt dan ook om de administratieve geldboete te beperken tot het minimum van 1.000 EUR, minstens tot een bedrag dat lager is dan het maximum van 5.000 EUR. Tevens vordert hij de administratieve geldboete uit te spreken met opschorting.

4 BEOORDELING

4.1 De ten laste gelegde feiten

De Kamer van eerste aanleg is van oordeel dat de vastgestelde inbreuken wettig en overtuigend bewezen zijn, hetgeen overigens door verweerder niet wordt betwist.

4.2 De in het verzoekschrift gevorderde administratieve geldboete

Uit artikel 216bis § 1 van de ZIV-wet moet worden afgeleid dat voor wat de feiten betreft die dateren van vóór 15 mei 2007, inclusief de eventueel op te leggen geldboetes, rekening moet worden gehouden met de verjaringsregel bepaald in artikel 141 § 7, lid 1 van de ZIV-wet, zoals van toepassing vóór 15 mei 2007.

Het voormalig artikel 141 §7, lid 1 bepaalde:

“De administratieve geldboetes moeten (...) worden uitgesproken binnen de drie jaar, te rekenen vanaf de dag waarop de inbreuk werd vastgesteld.”

Bijgevolg kan met betrekking tot feiten die dateren van vóór 15 mei 2007 enkel nog een geldboete worden opgelegd tot drie jaar na de vaststelling van de feiten.

In voorliggende geschil hebben de ten laste gelegde feiten betrekking op de periode van 6 februari 2006 tot en met 28 februari 2007. Zij dateren derhalve van vóór 15 mei 2007.

Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 21 april 2008.

Gelet op voorgaande bepalingen, kon verweerder slechts veroordeeld worden tot het betalen van een geldboete indien deze hem uiterlijk op 21 april 2011 werd opgelegd.

Bijgevolg dient de Kamer van eerste aanleg vast te stellen dat de vordering van eiser tot het opleggen van een geldboete reeds is verjaard.

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de ZIV-wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak

Stelt vast dat de ten laste gelegde inbreuken bewezen zijn.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 13 oktober 2011 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Sara SABLON, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, en dokters Hugo COPPENS en Jacky DE PIERRE, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede dokters Bart DEHAES en Dirk HIMPE, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het

artsenkorps.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege verwijlrenten op aan de wettelijke rentevoet vanaf de dag volgend op de datum van de beslissing (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (art. 156, § 2, tweede lid).